

bring at ligge flere Dage paa Stedet. Kun skulde have Betaling for de Dage, Forretningen varede, og Landstinget indsatte en Bestemmelse om, at disse Folk skulde have 2 Kroner for hver Dag, Forretningen nødvendigjorde deres Fraværelse fra Hjemmet. Det har man paa Færøerne været meget betænkelig ved, idet det kunde bidrage til, at det blev temmelig dyrt at faa en Sag for disse Kommissioner. Denne noget ubestemte Forøgelse af Omkostningerne kunde gøre det næsten umuligt for mange Smaafolk at faa Sager paadømt af Kommissionerne, og derfor har man ønsket, at man skulde vende tilbage til det af Landstinget oprindelig vedtagne Forslag. I Udvalget have vi forenet os om en Udvej, som vi mente var heldig, og det er den, at den Tid, som Landvæsenkommissionens Medlemmer eller Vidnerne blive nøbde til at blive paa Stedet udover den Tid, Forretningen varer, skulle de have erstattet med 2 Kroner pr. Dag; men det Beløb, der saaledes skal udredes, skal fordeles paa alle dem, der ere Parter i Sagen. Byrden vil da ikke falde saa haardt paa den enkelte, som den ellers vilde. Det er et Vædringsforslag i den Retning, Udvalget har tilladt sig at stille, og jeg skal anbefale det til Tingets Velvilje.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal overfor Vædringsforslaget bemærke, at jeg har ikke noget imod det, og jeg anser det tværtimod maasse for en ganske heldig Ordning af dette Omkostningspørgsmaal, da Omkostningerne derved ikke komme til at falde den enkelte saa meget til Last, som de ellers vilde komme til.

Th. Thomsen: Naar jeg har sluttet mig til det foreliggende Vædringsforslag, saa er det i Erkendelsen af, at derved deles Ret og Skel baade mellem den Part, der vil have Processen i Gang, og de Mænd, der fungere som Dommere. Det er jo mange Gange mindre formuende Folk, der dømme i disse Sager berøppe, og de kunne ikke taale at lide saadanne Tab, medens man paa den anden Side ikke godt kan paabyrde en enkelt Part saa store Omkostninger. Der har været talt om andre Udveje, nemlig at disse Penge skulde tages af en offentlig Kasse paa Færøerne; men det forekommer mig at være mindre heldigt, og det glæder mig, at Udvalget er blevet enigt om, at Omkostningerne skulle fordeles efter Marketal; for der kan være forskellige Egne berøppe, der ere mere processgale end andre eller have større Vjst til at føre Proces end andre; lad dem da komme til at betale,

medens andre have lovligt Krav paa at være fri.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingerne sluttet.

Lovforslagets §§ 1—9:

§ 1.

De ved Lov om Udstiftning af Fælleshauger paa Færøerne af 4de Marts 1857, jfr. Lov om Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold af 23de Februar 1866, § 80, 2det Stykke, anordnede Udstiftningskommissioner saa vel som de for samme ved de nævnte Love anordnede Overinstanser ophæves. Til Behandling og Paafendelse af de ved de nævnte Love til Udstiftningskommissionerne henlagte Sager samt af de i Lov om Grandestævne paa Færøerne af D. D. § 2, jfr. §§ 7 og 10, ommeldte Sager, overrettes i hvert Sysseel en Landvæsenkommission, fra hvilken Indbringning sker til en for Færøerne fælles Overlandvæsenkommission.

§ 2.

Hver af Landvæsenkommissionerne bestaar af Sysseelmanden som Formand og 2 af Lagtinget valgte i Sysselet bosatte Mænd. Overlandvæsenkommissionen bestaar af Sorensskriveren som Formand og 4 af Lagtinget valgte Mænd. Til i Forsaldstilsælde at tiltræde Kommissionerne vælges af Lagtinget 4 Suppleanter til hver. Kommissionernes Medlemmer og Suppleanter vælges for 6 Aar. Genvalg kan finde Sted.

§ 3.

Naar en Sag ønskes indbragt for Landvæsenkommissionen, har vedkommende Klager derom at indgive skriftlig Begæring til Sysseelmanden. Er det en paa Grandestævne tagen Beslutning, der paaantes, skal Begæringen være indgivet senest 8 Uger efter den Dag, da Beslutningen er vedtagen. Sysseelmanden har derpaa, næst at meddele Klageren Attest om Sagens Indbringelse, at udfærdige Indkaldelse i samme med Angivelse af Tid og Sted for Sagens Behandling, hvilken altid bør henlægges til den Bygd, hvortil Sagen nærmest hører. Sysseelmanden har derhos at give Landvæsenkommissionens øvrige Medlemmer Meddelelse om Sagen og dens Foretagelse.

§ 4.

Indkaldelsen maa Klageren med mindst 14 Dages Børsel lade bekendtgøre ved Vædring til Kirkestævne og i øvrigt paa anden sædvanlig Maade efter den af Sysseelmanden